

Een rommeldagje. Henk sloop met minimale inspanning de twee planken in de werkkamer van de muur en weet ze zelfs zonder waterpas acceptabel te monteren. Nu kunnen we er met een gerust hart iets opzetten. Het is nu onze vierde dag hier en we beginnen een beetje bij te komen van al het gedoe. Okay, we wonen nu in een flat en we horen de burens op de raarste momenten met meubilair sleuren en onderling ontvlammen, maar dat kan ons niks schelen. Daar wennen we maar aan. Het is heerlijk om thuis te komen en niet direct de dingen op aanwezigheid te checken (moet bij mij wel nog meer slijten, hoor!). En niet om het huis nu ineens af te kraken maar we ontdekken nog steeds andere voordelen. Het is hier veel minder stoffig, weliswaar geen gekko's meer maar ook geen grote torren en ander gespuis, de badkamer is in vergelijking een balzaal en is koel in de morgen en dat uitzicht blijft gewoon te gek. Omdat we nu zo hoog zitten valt het pas op hoeveel verschillende situaties er zijn, vaak kijk je ver weg tot aan Saoedi-Arabië, maar soms trekt het ook helemaal dicht van het vocht in de lucht of van het stof/zand. Ook mooi; 's morgens vroeg een dunne mistsluier net boven de schepen in de haven en verder alles helder.

Het pakje dat we verwachten van de partner is nog steeds niet gearriveerd. We checken regelmatig bij het huis maar er is niets te vinden. Het zou twee dagen geleden al afgeleverd zijn, bij de receptie (moet je wel een receptie hebben!). We besluiten laat in de middag langs Roded te gaan, misschien weet hij iets. Jammer genoeg niet, of we om 7 uur 's avonds even terug willen komen?

Nu zijn we vanavond (06-05) uitgenodigd voor een heuse BBQ aan het strand. Om de zoveel tijd zoeken Nederlanders die hier wonen elkaar via deze groep op, de ene keer voor een lezing, dan voor een boeken-ruilmarkt, etc. Vandaag dus een informele bijeenkomst met BBQ. Zelf vlees en drinken meenemen, voor de rest wordt gezorgd. Monique heeft ons bij Ruda opgegeven en ik heb deze morgen uit goed gedrag op nuchtere maag kalkoen staan snijden en marinieren. Kunnen we weer spiesen meenemen.

Deze morgen (ik zei toch al? echt een rommeldag!) ook naar de politie gegaan voor het doorgeven van ons nieuwe adres. Compleet met kopieën van de rapporten, en het briefje met de nieuwe gegevens vastgeniet zoals dat hier gebruikelijk is: het nietje in de rechterbovenhoek. Het merendeel van de Eilati's zijn zeer sceptisch over het ooit nog iets horen van de politie, maar je weet maar nooit..... Verder om de spullen voor vanavond echt koud te kunnen houden, bij de supermarkt een koelbox gekocht. Geen slechte aankoop, want zo kunnen we voortaan ook de boodschappen in de koeltas direct in de box achterin de auto gooien.

Na enig speuren bij het strand en het volgen van een auto waarvan we vermoeden dat er een Nederlander in zit (die dus ook wel naar de BBQ op weg zal zijn), komen we er achter dat dat laatste juist blijkt. Het zijn Roberto (een onvervalste Amsterdammer) en Nilly met hond Sherrie. Alleen zijn zij ook "verdwaald". De 2e poging is succesvol. Ruda staat met alle boodschappen voor de BBQ op het strand. De BBQ wordt over een uur verwacht. Na een verfrissende duik in zee door Ruda en met het arriveren van meer leden met partner en kinderen, komen de voorbereidingen op gang. Shrek (de boxer van Monique) heeft op eigen wijze al contact gelegd met andere honden op het strand, zodat vanaf dat moment het Nederlandse gezegde "zand schuurt de maag" volledig op z'n plek is. Net naast de tafel met spullen, gaat Shrek met een andere boxer een robbertje vechten. Monique gilt "lech" (ga weg)

en probeert ze met de hondenriem uit elkaar te halen. Uiteindelijk lukt dit. Never a dull moment.

Omdat we met Roded hebben afgesproken, verlaten we de groep even. Bij Hari Naftali volgt een verhit telefoongesprek tussen Roded en Dror. Ik ga het allemaal niet herhalen, veels te onbelangrijk maar we krijgen wel de kans te checken of het pakje toch misschien binnen ligt. Nee dus. Jammer.

Weer terug aan het strand blijkt de BBQ gearriveerd en in vol bedrijf. Nu is Roberto gewend om als kok voor massa's mensen te BBQ-en en dat zullen we met z'n elven weten ook. Tremmen! Kippenvleugel, na hamburger en de kippensteak ligt al op je knie te wachten voor consumptie! Maar de spiesen gaan er ook op ondanks het feit dat er erg veel vlees is meegenomen. Op de grote tafel staan allerlei sauzen, salades, wijnen. Het is een gezellige boel en er wordt wat afgesnoept. In het donker wordt de boel afgebroken. BBQ afkoelen? Hup een plons zeewater erover, lekker gemakkelijk! Echt met iedereen kletsen is er niet van gekomen, maar hoe dan ook een leuke ervaring.

Lag Ba'omer (8 mei)

Vandaag gaan we naar het strand, Henk z'n voeten en benen zijn gelukkig weer opgeknapt en we zijn nu gewapend met alleen maar Israëlische zonnebrandcrème factor 34. Omdat we het nu wel kunnen nemen we de snorkelspullen mee. Ik neem ook m'n shorty (dun neopreen pak met korte mouwen en broekspijpen) mee. Het is lekker druk bij Coral Beach, zelfs Ya'el is wat gestresst, zo hebben we hem nog nooit gezien! Maar we vinden een plek onder de laatste houten parasol en binnen de kortste tijd liggen we lekker in de schaduw. Echt in de zon liggen doen we niet, is ook helemaal niet nodig om toch een lekker kleurtje te krijgen. Na een tijdje gaan we voor het eerst te water (na ruim een maand mag het ook wel eens...). Na wat vinbandjes pech (waarschuwing voor Vicky & Mario; neem altijd reservebandjes mee!!!), gaan we voorzien van nieuwe de plomp in, het water is zalig. Zien direct weer veel moois; trigger fish, papagaaien vissen, een napoleon, doosjes- en fluitjesvissen, zeekomkommers en een school hele kleine sardientjes (niet meer dan oogjes op een staartje). Lekker verfrist hangen we nog uren op het strand.

Monique heeft computer pech, daarom gaan we 's avonds bij haar langs zodat Henk eerste hulp kan verlenen. Ruim voor die tijd zien we mensen met stapels pallets en bouwafvalhout rondsjouwen. Er worden stapels met de hand voortgetrokken, met winkelwagentjes (ook hier dus!), met pickups en zelfs complete vrachtwagens vervoerd en afgeleverd bij o.a. de lege zandstrip achter langs de weg van de flat. Hele families verzamelen zich en voorzien van stoelen, oude banken en kleden met de onvermijdelijke BBQ maken zij zich op voor weer een avondje uit.... Iedere groep maakt z'n eigen vreugdevuur (alleen al rechts van de flat zien we veertien vuren). Met Lag Ba'omer wordt o.a. het overlijden van een bekende rabbi (uit de 16e eeuw) herdacht, zijn laatste wens was dat zijn volgelingen niet zouden rouwen maar het een feestelijk tintje moesten geven. Vandaar de vreugdevuren. In deze huidige tijd kun je het ook als een prachtige opruimactie zien, al het sloophout wat her en der rondslingert verdwijnt, we zien kinderen al dagenlang verzamelen. De pallets zijn meer voor de competitieve figuren, ook hier is er altijd baas boven baas. Zelfs taxi's rijden met stapels pallets bovenop het dak en in de openstaande kofferbak.

Op weg naar Monique maken we wat foto's. Henk kan Monique in ieder geval een beetje op weg helpen met Outlook en Hotmail en ik klets gezellig met Rudie en Monique. Als we weer buiten staan is de rooklucht overduidelijk aanwezig, maar de grootste drukte is al weg. Morgen weer een gewone werkdag voor de Israeli's.